

Het verhaal van de fotograaf: Vietnamese stammen door Réhahn

Fotografie is meer dan techniek, Een beeld moet gevoelens en emotie bevatten, om ons in het hart te kunnen raken. In deze serie blogs neemt Erik Keulers ons, door middel van de verhalen van fotografen, mee in hun manier van het vastleggen van emoties in hun beelden. In deze aflevering de reisportretten van fotograaf Réhahn, die in 2011 Frankrijk voor Vietnam verruilde.

Hmong volk. Foto: Réhahn

Een land in verandering

Onze wereld verandert snel. Landen in Azië, vaak vol van rijke tradities, ontwikkelen zich snel. Vaak veranderen de culturen in deze landen tegelijkertijd met de economische ontwikkeling. Vietnam is een van deze landen die zich raendsnel ontwikkelen. Fotograaf Réhahn probeert de etnische rijkdom van Vietnam vast te leggen in zijn fotoproject 'Precious Heritage', voordat het te laat is.

Pa Ko stam. Foto: Réhahn

"Ik woon en reis nu al meer dan vier jaar in en door Vietnam en het valt me op hoe snel het land verandert!", zegt de in Frankrijk geboren fotograaf Réhahn, die om die reden gestart is met zijn project "Precious Heritage". "Vietnam bestaat uit 54 ethnische groepen, die ieder hun eigen cultuur hebben, hun eigen taal en hun eigen geloof. Ik ben altijd onderweg met mijn motor en ik heb veel verschillende dorpen gezien in de afgelopen 3 jaar. Toen ik eerder dit jaar in een aantal van deze dorpen terugkeerde zag ik tot mijn verbazing dat hun eigen cultuur was verdwenen! Sommige van de bewoners dragen

opeens een Adidas T-shirt of andere internationale merkkleding." Voor Réhahn was dit het teken om haast te maken met het vastleggen van deze etnische groepen en hun manier van leven en hun rituelen. "De Cor stam leeft in Centraal Vietnam en zij vertelden mij dat ze zelf voor hun festivals geen traditionele kostuums meer hadden. Ik wil geen oordeel vellen over deze ontwikkelingen, ik wil wel deze verdwijnende culturen vastleggen op foto."

Een andere manier van leven

Réhahn woont nu zo'n 4 jaar in Vietnam en legt net zo lang het land en zijn bewoners vast in foto's. Het verhaal van deze emigratie startte echter om een heel andere reden. "Eigenlijk kwam ik om een andere reden naar Vietnam. Mijn vrouw en ik sponsorden kinderen in Vietnam en kwamen hier met een Franse hulporganisatie, om te helpen en om onze sponsor-kinderen te zien. Toen we hier waren werden we op slag verliefd op Hoi An, de gele stad. Het is een oude stad, Unesco werelderfgoed. We zijn daarna ieder jaar teruggekomen en uiteindelijk in 2011 definitief verhuisd. Het was tijd om ons leven te veranderen. De druk en de stress in Frankrijk waren niet datgene wat we voor onze zoon wilden."

Ha Nhi stam. Foto: Réhahn

Met de keuze om het moderne, hectische leven in Frankrijk op te geven voor een rustig leven in Hoi An opende de deur voor Réhahn om zijn fotograafiedroom waar te maken. "Ik had veel vrije tijd door het leven dat hier veel langzamer gaat. Ik ging daardoor meer oefenen met fotografie en ik begon het land te verkennen. Ik opende een gallerie en publiceerde mijn eerste boek dat een bestseller bleek in Vietnam. Dat was een goede motivatie om nog harder aan de slag te gaan als fotograaf." Zijn nieuwe leven bevalt de fotograaf erg goed en is behulpzaam in zijn fotografie. "Ik hou van het relaxte leven hier", zegt Réhahn, "Voor een fotograaf is Vietnam een grote openlucht studio, waar iedereen in potentie een model is. Het land is groot en alle etnische groepen samen vormen het tot wat het is. Het is een eindeloze bron van inspiratie."

Cham minderheid. Foto: Réhahn

Vorbij de gebaande paden

Hoewel het vastleggen van zo veel verschillende culturen een immense klus lijkt, heeft Réhahn nauwelijks aan pre-productie gedaan voor zijn project. "Het project kwam als vanzelf. Ik verken Vietnam het hele jaar door en ik ontmoet verschillende minderheden afhankelijk van de provincies waar ik door heen reis. Omdat ik heb besloten er een boek aan te wijden en exposities, heb ik meer aandacht voor hen en probeer ik meer te weten te komen van ze, wanneer ik hen ontmoet." De meest interessante delen van het land voor dit project zijn tevens de meest afgelegen gebieden. "Ik weet dat ik meer traditionele culturen vind in afgelegen gebied. En dus volg ik kleine weggetjes en soms bereik ik dan een klein dorp waar mensen nog niet in aanraking zijn gekomen met de moderne maatschappij. Het zijn de beste plaatsen om de laatste resten van de traditionele cultuur te vinden."

Co Tu huis. Foto: Réhahn

Réhahn heeft vooraf geen ideaalplaatje voor een foto in gedachten. "In tegenstelling tot sommige collega's hou ik niet van geënceneerde foto's. Ik wil natuurlijke portretten maken, dat ik ook waar ik bekend mee ben geworden. Mensen weten dat ik zonder team werk en dat ik alleen met natuurlijk licht werk. Ik reis meestal alleen. En investeer tijd om met mensen een band op te bouwen, een relatie. Het helpt dat ik Vietnamese spreek. Maar ik bereid geen enkele shooting voor. Het zijn altijd toevallige ontmoetingen onderweg."

Black Dao kinderen. Foto: Réhahn

Lost in translation

Het leven van 54 bevolkingsgroepen met een eigen cultuur en vaak een eigen taal is een grote uitdaging, die soms zwaar en moeilijk kan zijn. "Ja, het is moeilijk omdat in sommige gebieden de cultuur al verdwenen is en er dus niets meer is om te fotograferen. Soms spreekt men alleen de eigen taal en geen Vietnamees", aldus Réhahn, "en moet ik mijn lichaamstaal zo goed mogelijk gebruiken."

Alle stammen vinden zorgt voor logistieke uitdagingen. "Van sommige volkeren zijn er nog maar zo'n 500 mensen over. Meestal wonen ze niet in de buurt van een vliegveld of een grote stad. Dat betekent dat ik lange afstanden moet reizen om hen te ontmoeten. Als ik de foto's ter plekke heb genomen is er ook echt niets anders meer te zien of te doen. Het zijn enorme reizen voor en paar foto's. Maar ik ben blij dat ik in staat ben om het te doen."

Red Dao stam. Foto: Réhahn

Neem de tijd, maar niet tè lang

De manier waarop Réhahn werkt vraagt tijd en geduld. "Ik ga bij hen zitten, probeer wat te praten met ze en ga daarna pas over tot het maken van foto's. Ik laat hen de foto's van iemand anders zien om te laten zien wat ik doe en vaak worden we op die manier snel bevriend. Pas daarna vraag ik of ik een foto van

hen mag nemen en ik weet dat die foto niet meer dan een test is. Ik gebruik die eerste foto om hen complimenten te maken en om hen aan het lachen te maken, om hen te laten ontspannen. Pas dan kan ik natuurlijke, ontspannen portretten maken. Hoe meer tijd ik met iemand kan doorbrengen, hoe beter de foto. Hier in Vietnam spreek ik de taal, maar in India moest ik op een andere manier werken. Ik denk dat er een oort instinctieve lichaamstaal is voor een fotograaf. Lach, ga in de buurt zitten en wacht op wat er gebeurt. Ik zal nooit een foto 'stelen'. Als iemand niet wil, ga ik verder."

Ta Oi stam. Foto: Réhahn

Het tijd nemen en zijn ontspannen manier van fotograferen belonen Réhahn vaak, maar in zijn huidige project realiseert hij zich dat tijd voor hem tevens de grootste uitdaging zal zijn. "Ik dacht dat ik ruimschoots de tijd zou hebben en dat ik alleen maar naar de dorpen hoefde te gaan om de culturen en tradities vast te leggen. Ik had niet verwacht dat in slechts een paar jaar tijd houten huisjes vervangen zouden zijn door cementen huizen. Ik had niet verwacht dat mensen zo snel afstand zouden doen van hun eigen cultuur. Het lijkt er op dat tijd mijn vijand is geworden. Ik wil dit project langzaam doen, maar ik merk dat dat niet mogelijk is, tenzij ik accepteer dat ik niet alle bevolkingsgroepen zal kunnen vastleggen in hun traditionele huizen, in hun traditionele kleding."

Co Tu dorp. Foto: Réhahn

91 jaar

Ondanks het risico dat hij niet alle volken vast kan leggen en de uitdagingen waar hij tegen aanloopt zijn de resultaten van zijn werk voor Réhahn de moeite meer dan waard. "Ik ontmoette een oudere vrouw van de La Hu stam. Het was moeilijk om haar dorp te bereiken, de weg was in slechte conditie, het regende en ik moest langs een ravijn door de modder rijden, het leek wel alsof er geen einde aan kwam! Maar eindelijk kwam ik bij de stam aan. De oudere vrouw was 91 jaar oud, wellicht de oudste vrouw van Vietnam. Ze sprak geen Vietnamees maar een aantal kinderen hielp mij, waardoor ik haar kon portretteren. Het was een mooie ervaring, al was de uitdaging nog niet voorbij. Op de terugweg kreeg ik een ongeluk en moest ik mij met mijn motor in een busje laten afvoeren, met een flinke verstuiking op weg naar het vliegveld."

La Hu vrouw, 91 jaar oud. Foto: Réhahn

Soms wordt de fotograaf verrast door de realiteit van vandaag. "Ik was ontzettend verrast om te zien dat een aantal Hmong vrouwen hun traditionele Hmong jurk voor 1 US\$ uit China kochten. Ik was in een dorp en een dame arriveerde op een motorfiets met 50 jurken in een plastic tas. Het hele dorp wilde voor 1 dollar zo'n jurk hebben. Je mag raden naar de kwaliteit.."

Hmong stam. Foto: Réhahn

Ondanks dat Réhahn al sinds 2007 door Vietnam reist en er zo'n vier jaar woont, blijven sommige cultuurverschillen lastig. "Ik heb kinderen zien werken, grote zware dingen op hun rug zien dragen. Ik praatte met dorpeelingen maar een aantal snapt niet hoe belangrijk scholing voor kinderen is. Ze antwoordden mij dat de kinderen een zakcentje verdienen en dat dat prima is", aldus een bewogen fotograaf. Een ander ding dat hem emotioneerde was het feit dat sommige etnische stamleden hun traditionele kleding niet meer wilden dragen. "Toen ik hen vroeg hun traditionele kleding te dragen antwoordden ze dat ze er zich voor schaamden en dat mensen hen niet goed behandelden als ze de kleding droegen."

Hmong stam. Foto: Réhahn

Kinderen aan het einde van een dag werk. Foto: Réhahn

Het belangrijkste in reisfotografie

Réhahn heeft een duidelijke mening over reisfotografie. "Reisfotografie is een interessante discipline, maar om een verhaal vast te leggen heb je tijd nodig. Helaas geldt wanneer je in een westers land leeft dat je moet werken om je vrijheid te kopen. Wanneer we dat stukje vrijheid krijgen gaan we 2 of 3

weken op reis. De meeste mensen bezoeken dan zo veel mogelijk plekken. Mijn advies zou zijn om juist een beperkt gebied te bezoeken en dat uitgebreid te verkennen." Zijn belangrijkste tip aan de lezers van Zoom.nl is dan ook om tijd te nemen. Eigenlijk zo vindt hij, is reisfotografie iets anders, vereist het een ander ritme, dan vakantiefotografie.

Hre volk. Foto: Réhahn

Cham volk. Foto: Réhahn

Het tijd nemen is ook onderdeel van de tweede tip van de fotograaf. De fotograaf, die rondreist met een Canon 5d Mark III met vier lenzen (85mm/f1.8, 70-200 mm/f2.8, 16-35 mm/f2.8 en 24-105 mm/f4, zegt: "Ik ben een reizende portretfotograaf, dus voor mij is het meest belangrijke het model! Iedereen

moet zich er bewust van zijn dat er niet zou zijn zonder het model. Door sociaal te zijn, relaxt en met positieve energie is het mogelijk om een goede foto van iemand te maken. Tijd nemen is de sleutel. Je kunt geen natuurlijk pose verwachten in minder dan 5 minuten."

Co Tu. Foto: Réhahn

Over Réhahn

Réhahn is in 1979 in Normandië, Frankrijk geboren. Sinds 2011 woont hij in Hoi An, Vietnam en werkt hij als fotograaf. Hij is het grootste deel van zijn tijd onderweg op zoek naar mensen en het goede moment om zijn foto te maken. Réhahn heeft in de loop van de tijd meer dan 50.000 foto's gemaakt, waarvan 145 foto's zijn opgenomen in zijn eerste boek "Vietnam - Mosaic of Contrasts." Réhahn's foto's zijn niet onopgemerkt gebleven bij een aantal van de meest gerenommeerde bladen, zoals Los Angeles Times, Conde Nast Traveller, Daily Mail, Times, en National Geography. Hij heeft meer dan 200.000 volgers op zijn eigen Facebook-pagina. Boredpanda.com, een leidende fotografiecommunity wereldwijd, heeft Réhahn in december 2014 uitgeroepen tot de op 3 na beste portretfotograaf ter wereld, in een rijtje met namen als Steve McCurry, Jimmy Nelson en Lee Jeffries. Réhahn heeft daarnaast twee galleriën, één in Hoi An, Vietnam (COULEURS D'ASIE, 7 Nguyen Hue), en één in Versailles, Frankrijk (ICI ET AILLEURS, 69 Rue Royale) Meer informatie over Réhahn vind je via zijn [website](#) of [Facebook](#).

Réhahn met Co Tu vrouw

Erik Keulers

Uit: Zoom.nl, 31 oktober 2015

VIETNAM

MOSAIC OF CONTRASTS

REHAHN
PHOTOGRAPHY